

هو الأقدس الأعظم الأبدي

يا اختر ندايت در منظر اکبر با صغاى مالک قدر فائز نفحات محبت از او استشمام شد، قسم بافتاپ افق سماء بیان که امروز روز ذکر و ثناست و روز استقامت و وفا، لسان از برای امروز خلق شده و آذان از برای شنیدن ندا، طوبی از برای چشمیکه بافق اعلی توجه نمود و از برای یدی که بسماء عنایت او مرتفع گشت و بلند شد، آنچه در مدح و ثنای مظلوم از لسان محبت جاریشد و ظاهر گشت عبد حاضر عرض نمود، مكافات آن با حق جَلَّ جَلَلُهُ است أَنْ أَفْرَخْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ، آنچه اليوم از اعظم اعمال لدی العرش مذکور استقامت بر این امر عظیمت، لعمری هذا نَبَأْ عَظِيمٌ بَشَرَ بِهِ اللَّهُ فِي كُتُبِهِ وَصُحْفِهِ، طوبی از برای نفسیکه بآن فائز شد إِنَّا ذَكَرْنَاكَ بِمَا لَا يَأْخُذُهُ الْفَنَاءُ بِدَوَامِ أَسْمَائِيْ وَصِفَاتِيْ أَنْ احْمَدْ وَقُلْ لَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ، البهاء عَلَى الَّذِينَ سَمِعُوا النِّدَاءَ وَعَمِلُوا بِمَا أُمِرُوا بِهِ مِنْ لَدِيِ اللَّهِ مَالِكِ الْأَسْمَاءِ فِيهَا الظُّهُورِ الْأَعْظَمُ الْبَدِيعُ.